

Samfundet, og at det var Samfundets Interesser, der skulde varetages.

Det ærede Medlem for Ringkøbing-Amts 6te Valgkreds vendte tilbage til nogle Bemærkninger, jeg har gjort under Finanslovdebatten. Det ærede Medlem polemiserede dels mod det Udtryk, at nogen havde kastet sig over Arbejdsløshedskasserne, og dels mod, at nogen skulde ville lægge Arbejderne for Had — i hvert Fald fritog han i den Henseende Venstre. Jeg har ikke sigtet hverken det ærede Medlem eller visse Partier for bevidst at tilstræbe en saadan Virksomhed overfor Arbejderne; men det kan jo ikke nægtes, at der er fremkommet mange Udtalelser, ikke mindst paa det store Arbejdsgivermøde paa Raadhuset — som jeg under Finanslovbehandlingen gjorde nogle Bemærkninger om —, hvis Karakter var en saadan, at de med Rette har kunnet bruges i en vis Del af Pressen i et Arbejde, der i højeste Grad maa siges at gaa ud paa at lægge Arbejderne for Had. Det, der i saa Henseende skrives, grænser til det utrolige i Retning af hadefulde og usande Historier, og at det skulde være af Omsorg for Arbejderne, at man disker op med disse Historier, kan jeg i hvert Fald ikke tro. Naar det saaledes paa det paagældende Møde blev fortalt, at der var blevet foretaget denne store Undersøgelse, og at det havde vist sig umuligt blandt adskillige Tusind Kvinder at faa, jeg tror, det var 4 Kvinder, der kunde sortere Klude, saa er det en af den Slags Historier, som anvendes Dag efter Dag i Pressen som Vidnesbyrd om, at Arbejderne ikke vil bestille noget, men kun vil hæve Understøttelse; og derved lægger man Arbejderne for Had. Der kan maaske i det omtalte Tilfælde være sket et eller andet Uheld paa et eller andet Omraade med Hensyn til Arbejdsanvisningen, og at der ogsaa nu og da kan være Medlemmer, der vægrer sig ved at gaa i Arbejde, er jo oplyst i et Bilag til Lovforslaget — men det viser sig jo at være et faatal —, og det kan ogsaa paa visse Tider være umuligt at skaffe de Specialistarbejdere, der kræves. Der kræves vel at mærke udlærte Specialarbejdere og ikke Folk, som først skal have Øvelse.

Angaaende disse kvindelige Klude-sorterere har jeg ved Lejlighed spurgt den paagældende Arbejdsløshedskasse, hvorledes Sagen i Virkeligheden forholdt sig, og man svarede mig, at der var en Tid, da man virkelig ikke havde Kludesorterersker, der kunde paatage sig det paagældende Arbejde til Fabrikantens eller

Grossererens Tilfredshed, og som heller ikke kunde tjene saa meget derved, at de kunde leve, følgelig maatte man lade være med at anvise. Det hed sig, forklarede man, at det særlig var en enkelt Virksomhed her i Byen, der havde denne store Trang til disse Arbejdersker; den skulde kunne bruge 50—100 Mennesker. Da der saa efterhaanden blev et Antal arbejdsløse, sendte man 50 Kvinder ud paa den paagældende Fabrik, men det viste sig, at man aldeles ikke kunde bruge saa mange, som man havde fablet om — saa vidt jeg husker, blev der antaget 2 af de 50. Naar man taler om den Slags Ting, er det altid uhyre Tal, det drejer sig om, men naar der saa endelig melder sig Folk, som er rede til at tage Arbejdet, viser det sig, at man aldeles ikke kan bruge det store Antal.

Jeg har under Finanslovbehandlingen advaret mod denne overdrevne Tale om Misbrug ved Arbejdsvægring. Det kan være galt nok, at Arbejdsvægring overhovedet forekommer — der er ingen Grund til at skjule, at det sker, og der gøres heller ingen Forsøg derpaa —, men man skal ikke gøre disse Forbrydelser til mere, end de er. De udgør det lille Tal for et helt Aar, som er oplyst her: 2 283 af 227 255 Arbejdstiltrædelser. Altsaa 1 pCt. af dette mægtige Tal har vist sig at have Lyst til at vægre sig ved at gaa i Arbejde, og overfor disse Mennesker er der skredet ind med Undersøgelse, Karantæne og Straffebestemmelser i den Udstrækning, der maatte siges at være Grund til.

Det ærede 7de Medlem for Randers Amt talte i Dag en hel Del om disse Spørgsmaal, nævnedes en Udtalelse, der var fremsat paa Industrimødet, og gentog Udtalelserne om Sammenligningen med Sverige og Norge, som jeg allerede een Gang her i Salen har imødegaaet. Hvad jeg navnlig lagde Mærke til, var det ærede Medlems stærke Kritik af Arbejdsløshedsinspektøren paa Grund af Udtalelser, som Arbejdsløshedsinspektøren havde fremsat overfor Angreb, der fremkom under det paagældende Industrimøde. Det ærede Medlem fandt Arbejdsløshedsinspektørens Udtalelser meget beklagelige. Hun havde f. Eks. sagt: hvis jeg var Kvinde med 7 Børn, kunde jeg egentlig godt tænke mig at vælge en Understøttelse paa 20 Kr. fremfor en Arbejdsfortjeneste paa 24 Kr. Det er meget muligt, at en Udtalelse af denne Art har været fremsat eksempelvis, og at den kan misbruges, hørte vi i Dag. Men Arbejdsløshedsinspektørens Mening har ikke